

Sygn. akt IV Ka 151/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2022 r.

4. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1. Przewodniczący:	1. SSO Agnieszka Połyniak
1. Protokolant:	1. Magdalena Telesz

przy udziale Eligiusza Wnuka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2022 r.

6. sprawy P. M.

7. syna C. i J. z domu K.

8. urodzonego (...) we W.

9. oskarżonego z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk

10. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

11. od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

12. z dnia 28 października 2021 r. sygnatura akt II K 79/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. z Kancelarii Adwokackiej w Z. 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 151/22	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 28 października 2021r. w sprawie sygn. akt II K 79/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	#
		Zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		Uprzednia karalność P. M.	Dane o karalności z Krajowego Rejestru Karnego	k. 289
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

2.1.1.1.	Dane z Krajowego Rejestru Karnego	Dokument sporządzony przez uprawniony podmiot, jego treści żadna ze stron nie kwestionowała	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<u>Apelacja obrońcy oskarżonego:</u> zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

wyprowadzeniu z zebranych w sprawie dowodów, błędnego wniosku, że oskarżony P. M. jest sprawcą czynów opisanych w pkt I i II wstępnej części wyroku podczas, gdy dowody w sprawie zebrane, w szczególności wyjaśnienia oskarżonego wskazujące na daleko idące negatywne nastawienie K. S. do niego oraz okoliczność, iż K. S. dysponowała wszystkimi informacjami pozwalającymi na posłużenie się nimi przy składaniu wniosków do (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. w okresie od 4 listopada do 5 listopada i w dniu 7 listopada 2019r. w celu skierowania przeciwko oskarżonemu postępowania karnego uzasadnia wniosek, że równie prawdopodobnym jest odmienny od przyjętego przez

	Sąd I instancji wniosek, a mianowicie że sprawcą czynów opisanych w pkt I i II wstępnej wyroku nie jest oskarżony. <u>Apelacja oskarżonego:</u> 1. 1 zarzut obrazy przepisów prawa materialnego poprzez przyjęcie braku prawdomówności, nieuwzględnieniu licznych dowodów, mających na celu okazanie stanu faktycznego; 2. 2. naruszenie art. 31 § 1 k.p.k. i przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego we Wrocławiu; 3. 3. surowość orzeczonej kary.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, podobnie jak i apelacja samego oskarżonego.				

Za bezzasadny uznać należało podnoszony przez obrońcę oskarżonego zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd odwoławczy w całości podziela ustalenia Sądu orzekającego, który właściwie, wszechstronnie i wnikliwie rozważył wszystkie zgromadzone dowody oraz okoliczności ujawnione na tej podstawie, dokonując w ten sposób jedynie logicznych, a tym samym prawidłowych ustaleń stanu faktycznego. Zarzuty podniesione w apelacji stanowią jedynie dowolną polemikę z prawidłowymi rozważaniami Sądu I instancji. Nie ulega wątpliwości, że istota zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie może opierać się tylko na odmiennej ocenie materiału dowodowego i polegać na forsowaniu własnego poglądu na tę kwestię. Stawiając tego rodzaju zarzut, należy wskazać, jakich uchybień w świetle zgodności

(lub niezgodności) z treścią dowodu, zasad logiki (błądność rozumowania i wnioskowania) czy sprzeczności (bądź nie) z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy dopuścił się w dokonanej przez siebie ocenie dowodów sąd I instancji (tak m.in. wyrok Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 25 listopada 2016 r., sygn. II AKA 398/16). Samo zanegowanie trafności ustaleń sądu orzekającego poprzez wyrażenie tylko odmiennego poglądu w tej materii nie jest wystarczające do wnioskania o dopuszczenie się przez ten sąd błędu w ustaleniach faktycznych (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 28 grudnia 2016 r., sygn. II AKA 358/16). Uchybienie o jakim mowa w art. 438 pkt 3 k.p.k. ma bowiem miejsce wówczas, gdy zasadność oceny i wniosków wprowadzonych przez sąd orzekający

z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada zasadom prawidłowego rozumowania. Błąd taki może stanowić wynik niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd braku), bądź określonych nieprawidłowości w zakresie oceny dowodów (tzw. błąd dowolności). Może być on zatem wynikiem nieznajomości określonych dowodów lub braku przestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ich ocenie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. II AKa 83/17). Kiedy zatem powyższe uwagi przełoży się na grunt przedmiotowej sprawy, to stanowczo stwierdzić trzeba, że tego rodzaju uchybienia nie wystąpiły. Sąd I instancji dokładnie i wnikliwie wyjaśnił okoliczności popełnienia przez P. M. zarzucanych (i przypisanych) mu czynów, a zebrany w toku czynności procesowych

materiał dowodowy, będący podstawą rozstrzygnięcia, należy uznać za wszechstronny i kompletny. Ocena zgromadzonych w sprawie dowodów, w tym także wyjaśnień oskarżonego (k. 253v – 256v) dokonana została z uwzględnieniem reguł wyrażonych w art. 7 k.p.k., a wyciągnięte w ten sposób wnioski są logiczne.

Wbrew twierdzeniom apelujących, Sąd meriti wyprowadził z zebranego w sprawie materiału dowodowego jedynie słuszne wnioski, trafnie uznając, że oskarżony jest sprawcą obu zarzucanych mu czynów. Próba zdyskredytowania wiarygodności K. S., jak też rzeczywistej wymowy dowodów z dokumentów (treści wniosków) oraz danych retencyjnych (lokalizacja przekaźników i miejsc logowań osoby, która wnioski składała) jest chybiona, przyjęcie argumentów skarżących prowadzi do nieracjonalnego

przyjęcia, że kobieta, w celu „pograżenia” byłego partnera nie tylko posłużyła się jego danymi osobowymi, ale także danymi dostępowymi, a przede wszystkim, by własne konto mailowe założyła w taki sposób, że to P. M. miałby do niego dostęp (k. 38 - 40). Nadto, na co zasadnie zwrócił uwagę Sąd a quo, numer telefonu oskarżonego, podany we wniosku, w dacie ich złożenia nie był znany K. S.. Jedyni oskarżony dysponował tym numerem i tylko on mógł go wskazać jako numer kontaktowy.

Obrońca oskarżonego, nie zgadzając się z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego, kwestionował poczynione ustalenia, przeciwstawiając im wersję oskarżonego, sugerując jednocześnie, że to K. S. złożyła wnioski w celu zaciągnięcia pożyczek, aby skierować przeciwko oskarżonemu postępowanie karne. Powyższe wynikać miało, jak wskazywał obrońca (co także

akcentował sam P. M. w osobistej apelacji), z negatywnego nastawieniu K. S. do oskarżonego oraz okoliczności, że dysponowała wszystkimi informacjami pozwalającymi na posłużenie się nimi przy składaniu wniosków do (...) sp. z o.o., co – jak wykazał Sąd meriti – nie polegało na prawdzie. W świetle bowiem poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych kwestia rzekomego dysponowania przez pokrzywdzoną danymi niezbędnymi do złożenia wniosków w celu zwarcia umów była przedmiotem szczegółowych rozważań Sądu I instancji w pisemnych motywach rozstrzygnięcia przy okazji omawiana wyjaśnień oskarżonego (k.253v – 254 i 255 – 255v). Sąd ten w sposób wyczerpujący i przekonujący wskazał okoliczności, które jego zdaniem świadczyły o tym, że to nie K. S., ale oskarżony posiadał wszystkie

dane, które zostały użyte przy składaniu wniosków o udzielenie pożyczek. Przedstawiona argumentacja w tym zakresie jest w ocenie sądu odwoławczego logiczna i jasna, nie ma więc potrzeby jej ponownego przytaczania. Wystarczającym będzie odesłanie do tych oczywiście trafnych argumentów, które Sąd ad quem uznaje za własne.

Także tak podkreślana kwestia negatywnego nastawia pokrzywdzonej nie mogła wpłynąć na dokonane ustalenia faktyczne. Owszem konflikt rodzi negatywne nastawienie, ale dotyczy to obu stron. Nie można zatem na tej podstawie automatycznie przypisywać wyłącznie pokrzywdzonej negatywnych zachowań, wykluczając takowe po stronie oskarżonego. Także podnoszone przez obrońcę oskarżonego okoliczności dotyczące posiadania przez

pokrzywdzoną wiedzy w zakresie zaciągania kredytów i pożyczek drogą internetową, czy też wykupienie dostępu do alertów Biura (...) nie są tymi, które mogłyby wpłynąć na dokonaną przez Sąd I instancji ocenę zeznań K. S.. Wzięcie kredytu przez Internet nie wymaga jakiejś specjalnej wiedzy. Nie są to skomplikowane procedury, gdyż są dostępne dla każdego użytkownika Internetu, w tym także dla oskarżonego. Natomiast posiadanie dostępu do alertów BIK w dzisiejszych czasach jest rzeczą powszechną. Zauważyć należy, że K. S. już wcześniej otrzymywała sms-y z żądaniem zapłaty kwoty 50.000 zł, a jedna z wiadomości tekstowych zawierała również zdjęcie jej dowodu osobistego, którym posłużono się przy składaniu przedmiotowych wniosków. W tej sytuacji chęć zabezpieczenia się przed próbą wybudzenia kredytu na jej dane osobowe i wykupienie alertów

BIK było w pełni uzasadnione. Twierdzenia, iż na niekorzyść K. S. świadczy sposób, w jaki rozmawiała z pracownicą firmy (...) sp. z o.o., przy jednoczesnym całkowitym pominięciu treści tej rozmowy, nie mogą być uznane za przekonujące i doprowadzić do zdyskwalifikowania mocy dowodowej depozycji kobiety. Nie podważa jej wiarygodności także tak akcentowana przez oskarżonego w wyjaśnieniach oraz w apelacji kwestia złożenia zawiadomień o przestępstwach, których miałby się dopuścić na jej szkodę oskarżony (np. k. 232-233). Każdorazowo prowadzący dane postępowania karne zobligowany jest do samodzielnego dokonania ustaleń i wynik jednego postępowania nie przesądza automatycznie o bycie innego, oparte na innych dowodach i okolicznościach.

Obrońca oskarżonego nie przedstawił zatem żadnych rzeczowych argumentów, które

mogłyby jako
obiektywne
podważyć
przeprowadzoną
przez Sąd I instancji
ocenę dowodów,
w tym przede
wszystkim zeznań K.
S. i w konsekwencji,
by mogły one
stanowić podstawę
zakwestionowania
ustaleń faktycznych
poczynionych w
sprawie. W ocenie
Sądu odwoławczego
obrońca
oskarżonego
nieskutecznie
próbował podważyć
materiał dowodowy
obciążający
oskarżonego,
pomijając przy tym
milczeniem
precyzyjnie
przedstawiony w
uzasadnieniu
zaskarżonego
orzeczenia tok
rozumowania Sądu
orzekającego,
znajdujący oparcie w
treści dowodów, w
tym tych na które
K. S. nie mogła
mieć wpływu (np.
dane retencyjne).
W tej sytuacji
podnoszone przez
niego okoliczności
i kwestionowanie
stanowiska Sądu
I meriti uznać
należało jedynie za
polemikę opartą na
subiektywnej ocenie
zgromadzonego
materiału
dowodowego, w tym

przede wszystkim wyjaśnień oskarżonego. Sama bowiem możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, opartego na innych dowodach od tych, na których oparł się sąd I instancji, a zwłaszcza tylko na wyjaśnieniach oskarżonego, nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 29 października 2010 r., sygn. II AKa 162/10).

Za niezasadne uznać należało także zarzuty podnoszone w apelacji złożonej osobiście przez oskarżonego. Z treści złożonego przez P. M. środka odwoławczego wynika, że w głównej mierze kwestionuje dokonaną przez Sąd I instancji ocenę zeznań pokrzywdzonej K. S., na co wskazywał już tutaj Sąd odwoławczy, kiedy odnosił się do zarzutów formułowanych przez obrońcę.

Oskarżony, podobnie zresztą jak i jego obrońca, nie przedstawił żadnych rzeczowych argumentów, które mogłyby tę ocenę zmienić. Zeznania K. S., jak już uprzednio wskazywał Sąd odwoławczy, zostały poddane przez Sąd orzekający wnikliwej i szczegółowej analizie, którą ocenić należało za trafną, jeśli uwzględni się wskazane w uzasadnieniu podstawy takiego wnioskania. Zestawiając relację pokrzywdzonej z pozostałymi uznanymi przez Sąd I instancji za wiarygodne dowodami, w tym przede wszystkim z dokonaną przez Sąd I instancji szczegółową, krytyczną analizą wyjaśnień oskarżonego, brak było jakkolwiek postaw do zakwestionowania wiarygodności jej zeznań. Podnoszoną przez oskarżonego kwestię konfliktu Sąd odwoławczy omówił powyżej. Akcentowane zaś przez oskarżonego nieznaledzenia w jego mieszkaniu rzeczy należących do

K. S. w sprawie prowadzonej przez Komendę Powiatową Policji dla W. sygn. (...) nie wyklucza tego, że oskarżony był w posiadaniu kserokopii dowodu osobistego K. S., o czym przekonuje choćby znajdując się w aktach sprawy kopia wiadomości tekstowej (k.59, 60). W tej sytuacji decyzję Sądu I instancji o oddaleniu złożonego w tym zakresie przez oskarżonego wniosku dowodowego uznać należało za słuszną. Nie ma racji oskarżony, że Sąd meriti zaniechał przeprowadzenia szeregu dowodów, które miałyby mieć wpływ na treść wyroku, zwłaszcza jeśli uwzględni się treść wniosków dowodowych, które oskarżony składał (k. 231), jak i stanowisko Sądu, które je oddalił (k. 236v).

Chybiony jest przy tym zarzut rażącej surowości kary wymierzonej zaskarżonym wyrokiem, którą P. M. uznał za „zbyt surową”. Sąd a quo szczegółowo

przedstawił przyczyny wymierzenia kary (k. 256v – 257), a przedstawione okoliczności, jak też uznanie, iż brak jest tych, które można by uznać za łagodzące dla oskarżonego ocenić należy za trafne i istotne dla prawidłowego określenia wymiaru kary, zwłaszcza z uwagi na jej cele zwłaszcza w zakresie oddziaływania na sprawcę.

Odnosząc się natomiast do podniesionej w apelacji kwestii związanej z niewłaściwością miejscową Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl., to wskazać należy, że w tym zakresie nie doszło do żadnego uchybienia. Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl., był bowiem związany postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu, który w dniu 11 marca 2021r. w sprawie o sygn. akt IV Ko 49/21 rozstrzygając spór kompetencyjny pomiędzy Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu, a Sądem Rejonowym w

Ząbkowicach Śl. jako właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy wskazał Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. (k.182).			
Wniosek			
Obrońca oskarżonego wniósł o: zmianę w całości zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego P. M. od zarzutu popełnienia przypisanych mu czynów. Oskarżony wniósł o: uchylenia wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd rejonowy, ewentualnie zmianę wyroku, który jest zbyt surowy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			

Uznanie wniosków oskarżonego i jego obrońcy za niezasadne było konsekwencją przedstawionej wyżej oceny poszczególnych zarzutów apelacyjnych, które nie mogły doprowadzić do postulowanych we wnioskach zmian.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 28 października		

2021r. w sprawie sygn. akt II K 79/21 w punktach od I do III		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Za utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy przemawiała zarówno ocena zgromadzonego materiału dowodowego i wniosków, które wyprowadził Sąd meriti, jak też niepodzielenie żadnego z zarzutów podniesionych w obu apelacjach. Rozstrzygnięcie Sądu I instancji jako oczywiście trafne i oparte na właściwie zastosowanych regulacjach prawa materialnego i prawa procesowego należało utrzymać w mocy.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiąże o powodach zmiany		

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

1.1.8. Zapłaty i prawnie i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II. III.	O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu	

	O zwolnieniu oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k., co uzasadnia jego obecna trudna sytuacja materialna.	
7. PODPIS		
Agnieszka Połyniak		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 28 października 2021r. w sprawie sygn. akt II K 79/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony P. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. z dnia 28 października 2021r. w sprawie sygn. akt II K 79/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana